

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 6Co/312/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814201112  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814201112.2

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Jozefa Maruščáka v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 17, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, proti žalovanej M. O., B. V. J., H. XX, o zaplatenie 1.418,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/17/2014-61 zo dňa 31.3.2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 5C/17/2014-88 zo dňa 9.6.2015

### rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výrokoch:

- o povolení splátok
- o zamietnutí žaloby čo do sumy 197,06 €
- o zamietnutí žaloby čo do sumy 609 €
- o náhrade trov konania

a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

### o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom označenými v záhlaví zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 612,12 € s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 27. 12. 2012 až do zaplatenia s tým, že povolil žalovanej splatiť túto sumu v mesačných splátkach po 15,- Eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku až do zaplatenia, pod následkami straty výhody splátok. Žalobu žalobcu ohľadne zmluvnej pokuty vo výške 197,06 Eur a ohľadne sumy 609 € zamietol. Zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 137 Eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

2.Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 1.418,18 € s úrokom z omeškania 0,024 % dlžnej sumy denne titulom nezaplateného úveru, vrátane úroku z úveru a sankcií spojených s omeškaním so splácaním úveru ( zmluvná pokuta a úrok z omeškania), ako aj poplatku za vedenie účtu.

3.Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 14.2.2009 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000 € a tento sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 84 mesačných splátkach po 44,73 € (celkove 3.757,32 € - poznámka odvolacieho súdu). Žalovaná zaplatila žalobcovi 1.378,80 € a následne prestala úver splácať, pretože sa stala nezamestnanou a jej jediným príjmom sú aj v súčasnosti iba dávky v hmotnej núdzi.

4.Právny vzťah zo zmluvy o úvere súd posudzoval ako vzťah spotrebiteľského charakteru založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.2.2009 a na právne posúdenie veci aplikoval ust. §§ 52 a 53 Obč.zákonníka. Žalovanú zaviazal na zaplatenie rozdielu istiny poskytnutého úveru, t.j. 612,12 € (2.000 - 1.378,88 ) s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 27.12.2012 až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobu ohľadne zaplatenia sumy 197,06 € zamietol s odôvodnením,

že dohodnutá zmluvná pokuta má charakter neprijateľnej podmienky, pretože požaduje od spotrebiteľa, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Zároveň táto dohoda bola zakomponovaná vo všeobecných obchodných podmienkach bez toho, aby v samotnej zmluve bol spotrebiteľ upozornený na možnosť požadovať zmluvnú pokutu. Doplnčiacim rozsudkom zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie 609 €, pričom odkázal na dôvody zamietnutia sumy 197,06 €.

5.O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu v konaní.

6.Proti tomuto rozsudku a doplnčiacemu rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výrokom, ktorým súd žalobu zamietol, proti výroku o povolení splátok žalovanej a proti výroku o trovách konania z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. a z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p.. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, ktorého odôvodnenie nemá náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Súd zamietol žalobu vo výške 197,06 € s odvolaním sa na údajné dohodnutie zmluvnej pokuty, avšak bez akéhokoľvek odkazu na konkrétne ustanovenia úverovej zmluvy a bez vysvetlenia, o aký nárok z uplatňovanej sumy podľa názoru súdu ide. Nie je zrejmé, z čoho súd vychádzal pri prepočte tejto časti a žalobca si v konaní ani nenárokoval zmluvnú pokutu, čo vyplýva zo splátkového kalendára. Súd vôbec nešpecifikoval, ako a z čoho túto sumu vypočítal, a preto nie je možné sa relevantne k tejto časti zamietnutého nároku vyjadriť. Tým došlo k odňatiu práva žalobcu konať pred súdom. Súd iba stroho odkázal na neprijateľné zmluvné podmienky v podobe zmluvnej pokuty, ktorú si žalobca ani nenárokoval. Odôvodnenie rozsudku neobsahuje žiadne dôvody, ani pokiaľ ide o zamietnutie žaloby vo výške 609 €. V súvislosti s povolením splátok žalovanej namietal, že ani táto časť rozhodnutia nie je podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery žalovanej je vhodné určiť na splnenie dlhšiu lehotu než 3 dni od právoplatnosti rozsudku, resp. určiť možnosť plnenia v splátkach.

7.Žalovaná sa k podaným odvolaniam nevyjadřila.

8.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/ O.s.p., v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutej časti zrušiť v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

9.Rozsudok je v napadnutej časti nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pretože z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru ohľadne zamietnutia jednotlivých čiastkových nárokov, z ktorých pozostáva žalovaná pohľadávka v zamietnutej časti a z rozsudku nie je možné zistiť ani dôvodnosť povolenia plniť v splátkach vzhľadom na nedostatočnú konkretizáciu osobných, majetkových a sociálnych pomerov žalovanej. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Konkrétne došlo k znemožneniu realizácie práva žalobcu účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu vzhľadom na chýbajúce dôvody rozhodnutia. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

10.V zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadřil žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. ust. § 220 ods. 2 CSP, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

12. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti nemá vyššie uvedené náležitosti, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

14. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie stranám sporu neozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení nevyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Nepodal žiaden výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávných zákonných ustanovení. Z týchto dôvodov odvolací súd musí konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je arbitrárne a neobhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok v napadnutej časti nepreskúmateľný.

15. Vychádzajúc zo špecifikácie uplatnenej pohľadávky v žalobe táto pozostávala:

1. z istiny úveru (o tejto už bolo právoplatne rozhodnuté)
2. z úrokov z úveru
3. zo zmluvnej pokuty vo výške tzv. ušlého úroku
4. z úrokov z omeškania
5. z poplatku za vedenie účtu
6. z dlžného poistného.

16. Z celkovo poskytnutého úveru 2.000 € žalovaná zaplatila 1.3708,88 €, preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť rozdiel 612,12 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 27.12.2012 až do zaplata (v tomto výroku nadobudol rozsudok právoplatnosť, pretože žalovaná ako oprávnená osoba nepodala proti tomuto výroku odvolanie) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (nároky uvedené vyššie pod bodom 2 až 6).

17. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná pohľadávka pozostávala z viacerých čiastkových nárokov uplatnených z rôzneho právneho dôvodu, bolo povinnosťou súdu vyporiadať sa s každým z uplatnených nárokov osobitne, vrátane ich právneho posúdenia, keďže každý z týchto nárokov je potrebné posúdiť podľa iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na ten- ktorý nárok (úrok z úveru, úrok z omeškania, zmluvná pokuta, poplatok za vedenie účtu a poistenie úveru).

18. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu zo zmluvy uzavretej medzi stranami sporu bude súd aj v ďalšom konaní po zrušení veci pri posudzovaní dôvodnosti jednotlivých vyššie uvedených nárokov pod bodmi 2 až 6 aplikovať ust. § 52 a nasledujúcich Obč.zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako aj zákon 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 14.2.2009.

19. V súvislosti s rozhodovaním o priznaní úroku z úveru bude súd vychádzať z úverovej zmluvy zo dňa 14.2.2009, v ktorej bola dohodnutá ročná úroková sadzba 16,06 % a súd bude pri rozhodovaní o tomto nároku povinný posúdiť, či takto dohodnutý úrok z úveru (vo výške 16,06 % ročne) je v súlade

s dobrými mravmi, a teda s ust. § 3 ods. 1 Obč.zákonníka vzhľadom na skutočnosť, že úroková miera obvyklá z praxe peňažných ústavov v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j. vo februári 2009 predstavovala 13,41 % (údaj zistený z webovej stránky Národnej banky Slovenska), a teda dohodnutý úrok prevyšuje obvyklú úrokovú mieru. Súd teda bude skúmať, či možno dohodu o úrokoch z tohto hľadiska považovať za platnú. Úrok z úveru totiž možno priznať len z platnej dohody a ak úrok bol dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi, je dohoda o úroku z úveru neplatná a táto skutočnosť je dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti (nárok pod bodov 2 vyššie).

20. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, povinnosťou súdu bude v prvom rade skúmať, či bola platne dohodnutá z hľadiska dodržania obligatórnej písomnej formy v zmysle ust. § 544 ods. 2 Obč.zákonníka, t.j. či bola stranami sporu dohodnutá priamo v zmluve, ktorá je nimi podpísaná alebo iba v úverových zmluvných podmienkach, ktoré nimi nie sú podpísané a v tom prípade dodržanie písomnej formy nie je preukázané. Nedodržanie písomnej formy má za následok neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute a táto skutočnosť je následne dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti (nárok uvedený pod bodom 3 vyššie).

21. V časti rozhodovania o úrokoch z omeškania (nárok uvedený pod bodom 4 vyššie) chýbajú dôvody rozhodnutia v celom rozsahu, teda z odôvodnenia nie je možné zistiť, ako súd dospel k záveru o priznaní úroku z omeškania vo výške 9% ročne práve od 27.12.2012, ako určil tento prvý deň omeškania a prečo v prevyšujúcej časti úrok z omeškania zamietol. Žalobca sa pritom žalobou domáhal zaplatenia úroku z omeškania od zosplatenia úveru, t.j. od 13.12.2012, vychádzajúc z výzvy na splatenie celého úveru zo dňa 27.11.2012 a v ňom poskytnutej lehoty na plnenie 15 dní. Nesprávne preto súd aj v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia úroku 9 % ročne od 27.12.2012 do zaplatenia. V časti, v ktorej súd priznal úrok z omeškania z istiny 612,12 €, je rozsudok právoplatný, tento nebol predmetom prieskumu, avšak pokiaľ súd zamietol nárok na zaplatenie úroku z omeškania v prevyšujúcej časti, predmetom odvolacieho prieskumu bolo zamietnutie žaloby aj v tejto časti úroku z omeškania a tento bude aj predmetom konania po zrušení veci, preto povinnosťou súdu bude prípadné vyhovenie alebo zamietnutie tohto nároku riadne odôvodniť s poukazom na zistený skutkový stav a hmotnoprávne predpisy, ktoré aplikoval na rozhodovanie o tomto nároku.

22. Pokiaľ ide o uplatnenie poplatku za vedenie účtu a poisťného (nároky uvedené vyššie pod bodom 5 a 6), povinnosťou súdu bude tieto nároky posúdiť v zmysle ust. § 4 ods. 4 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, to znamená, tieto nároky bude možné priznať iba vtedy, ak sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o poplatkoch a poistení úveru teda musí byť obsiahnutá v zmluve podpísanej účastníkmi konania, nestačí dojednanie v úverových zmluvných podmienkach, ktoré nie sú účastníkmi osobitne podpísané. Bez podpísania sa totiž tieto úverové zmluvné podmienky nestávajú súčasťou zmluvy, a preto nároky v nich zakotvené nie je možné žalobcovi priznať.

23. Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcimi zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ustanovenia § 788 ods. 3 Obč.zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy uzavretá podľa Obč.zákonníka preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou.

24. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Obč.zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.

25. Z obsahu spisu v prejednávanej spore vyplýva, že Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. priložené k zmluve o úvere, neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, a preto sa nemohli stať súčasťou zmluvy.

26.Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobcovi možno priznať tak poplatky, poistenie úveru, úrok z úveru a zmluvnú pokutu iba v prípade, že boli dojednané v samotnej zmluve. To sa však nevzťahuje na úrok z omeškania, ktorý je zákonným nárokom, a preto je potrebné priznať ho v zákonom prislúchajúcej výške, resp. vo výške uplatnenej žalobcom, pokiaľ táto je nižšia ako zákonom stanovená.

27.V prejednávanom spore z úverovej zmluvy zo dňa 14.2.2009 je zrejmé, že poplatok za vedenie účtu vo výške 1,63 € bol dojednaný priamo v úverovej zmluve, preto zamietnutie nároku na zaplatenie poplatku za vedenie účtu nemožno odôvodňovať tým, že ide o poplatok, ktorý nie je uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak teda súd tento nárok zamietol, z odôvodnenia rozsudku dôvody nie sú zrejmé, a teda ani správnosť tohto záveru nie je možné preskúmať.

28.Nedostatočné je odôvodnenie napadnutého rozsudku aj ohľadom výroku o povolení zaplatiť priznanú pohľadávku v splátkach, keďže súd iba všeobecne v súvislosti s povolením splátok poukázal na sociálne pomery žalovanej, ktorá okrem dávok o hmotnej núdzi nemá iný príjem.

29.V zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

30.Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia plynie, že súd môže určiť na plnenie aj dlhšiu ako zákonom určenú lehotu troch dní a aj keď to zákon výslovne neuvádza, nie je vylúčené ani určenie plnenia v splátkach. Pri rozhodovaní o určení dlhšej lehoty na plnenie, resp. pri úvahe o povolení splátok na splnenie rozsudkom uloženej povinnosti však súd musí vychádzať z okolností prejednávaného sporu, z povahy tohto sporu, ako aj z povahy priznaného nároku, z osobných, majetkových, zdravotných a sociálnych pomerov oboch strán sporu, ale aj zo zásady úmernosti určenej lehoty na plnenie, prípadne splátok k výške priznanej pohľadávky. Súd je vždy povinný zhodnotiť nielen dopad na situáciu dlžníka - žalovanej, ale aj veriteľa - žalobcu v tom zmysle, či určením dlhšej lehoty na plnenie, prípadne splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa.

31.V novom rozhodnutí preto súd zohľadní všetky vyššie uvedené kritériá a s týmito sa aj vypořádava v odôvodnení rozsudku, pokiaľ určí inú ako zákonnú lehotu troch dní na plnenie, resp. povolí splátky.

32.Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom, okrem výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 612,12 € s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 27.12.2002 až do zaplatenia, a to v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

33.V zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

34.V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 CSP).

35.Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).